

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 538 — 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ — 1887. ΔΕΠΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς δόσου Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 590

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΚΔΟΓΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑ, διεγγημα, ύπο
Ιαραλάμπους Ἀννένου.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΩΡΩΝ ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΚΟ-
ΣΙΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΕΙΔΕΛΒΕΡΓΗ: ΠΑΝΕΠΙ-
ΣΤΗΜΙΟΥ ύπο Κ. Ν. Κωστή.

Ο ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ. Μυθιστορία Ἡλ. Βερτέ.—Μετά-
φρασις Α. Β.

ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΑΟΙΔΟΣ

ΕΠΑΝΟΔΟΣ, ποίημα, ύπο Ἀντωνίου Θ. Σπηλιώ-
τούλου.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΔΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

Ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Καποδιστρίου ἐν Κερκυρᾷ ἀπέβη λαμπρὸτάτῃ. Πάντα τὰ σωματεῖα τῆς τόλεως προσῆλθον μετὰ σημαιῶν, ὥγουμενῆς τῆς Φιλαρμονικῆς ἀνακρουσούσης φαιδρὰ ἐμβοτήρια, καὶ ἐτάχθησαν παρὰ τὸ μημεῖον, παρ' ὃ εἰρίσκοντο αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ ἔπιων ἀλληντες ἀντιπρόσωποι. Ἡ στρατιωτικὴ παράταξις ἡ τοῦ ἀπειδάλλουσα καὶ τὸ θέσαμα ἐν γένει μεγαλοπρεπέστατον· ἀλήθος ἀπειρον λαοῦ ἐπήρου τὴν πλατεῖαν, πάντα δὲ τὰ παράθυρα τῶν παρὰ τὴν πλατεῖαν οἰκιῶν καὶ μεγάλων ἐνεδογχείων ἥσαν κατάμεστα θεατῶν. Ὁ Δήμαρχος ἀριστέας τὸ ἐπικαλύμμα παρέκαλυψε τὸν ἀνδριάντα, κατόπιν τοῦ πρόδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου παρέδωκε τοῦτον τῷ πόλεις. Πρώτον ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρεδρός τῆς Βουλῆς. Αὐγερινὸς διμιλῆστρος συγκεντητικῶτας καὶ μετὰ πολλοῦ αἰσθήματος, καταλήξας δὲ ὡς ἔξης: «Κλίω τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον τοῦ ἀνδριάντος τοῦ μέλλοντος νὰ διαιωνίσῃ τὴν πλατεῖαν αὐτοῦ μορφὴν, δύος ἡ ἵστορες θὰ διαιωνίσῃ τὴν μεγάλην αὐτοῦ μνήμην» Προσερχόμενος κατέπιεν ὃ ὑπονογδές τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκη, ἔξαρας λιαν εὐφραδῶς τὰς ἔξεις τοῦ Καποδιστρίου πρὸς τὸ θέμον. Ὁ πρύτανος τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κοραμήτσας μετὰ ταῦτα ἔξηρε μετὰ θερμῆς εὐγλωττίας τὰς ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς ἀδελφούς ἐργασίας τοῦ Κυβερνήτου, περάντας τὴν προσφέρνησιν διὰ τῶν ἔξης λέξεων: «Δέξα καὶ τιμή εἰς τὸν πρώτον Κυβερνήτην τῆς Ἐλλάδος». Εὐγλώττως ἐπίσης προσφέρνησε καὶ διάτιπρόσωπος τοῦ Δήμου Ναυπλίεων. Εἶτα ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ δήμου Ἀθηναίων κ. Μιχαήλ Λάμπρος ἀπήγγειλε τὴν ἔξην προσφώνησιν·

«Δέν εἶναι ἡμέρα μνημοσύνου, λύπης, ἀλλὰ χρᾶς ἡ ἡμέρα αὕτη, καθ' ἣν ὁ δῆμος τῆς Μητροπόλεως τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ μὲ στέλλει εἰς παλαιάντων Ἀθηνῶν φίλην, τὴν Κέρκυραν, χοροστατεύσαν τῆς τιμῆς, ἣν προερχομένην ἔκ τῆς Ἐλλάδες πάστης πρώτης παρέχει εἰς τὸ πανελλήνιον ὅλον καὶ εἰς ἑμέν, τὸ γένην πατήτης, ἰδιαζόντως ἡ προστριχής αὕτη πόλεις, πρὸς τὸν ἀληθημόντος ἄνδρος, δύστις ἐκ ταύτης ὀρμώμενος μετὰ μακρὸν ἐν τῇ ἔξην τιμητικὸν βίον ἔγεινεν ὁ πρώτος Κυβερνήτης τῆς ἡλευθερωμένης Ἐλλάδος. Εἶναι ἡμέρα χρᾶς ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡμισυν δύον αἰῶνα καὶ ὑπερέκεινα

μετὰ τὸν πικρὸν αὐτοῦ θάνατον ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἔρχεται διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς νὰ καταθέσῃ πλησίον τοῦ ἔρημητηρίου, ὃπου κοιμᾶται ὁ Καποδιστριας, τοὺς στεφάνους αὐτῆς καὶ τὰς εὐλογίας, τὴν αἴτησην τῆς συγγνωμῆς καὶ τὴν ἑκφρασιν τῆς συγγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἀγαθὸν αὐτῆς Κυβερνήτην. Ἐν τῷ πνεύματι ταύτης φέρω ἀπὸ τῶν προπόδων τῆς Ἀκρόπολεως εἰς τὰς παρωρείας τῆς δικορύφου Κερκύρας ἀστασμὸν πολυσήμαντον κατὰ τὴν ἀξιομημόνευτον ταύτην ὥραν, καθ' ἣν συναδέφονται τὰς πόλεις τὰς ἑλληνιδας ἀπάσας ὁ αὐτὸς θυμασμός, ἡ αὐτὴ στοργὴ, ἡ αὐτὴ εὐχαριστία πρὸς τὴν Ἰλαρίων ὅψιν, τὸ ἔποχον πνεύμα, τὴν γενναίαν καρδιὰν τοῦ ἀνδρὸς ἑκείνου τοῦ ἀειμνήστου, οὗ τὸ δόνομα παραδίδει σήμερον ἡ γενέτειρα αὐτοῦ εἰς συγχρόνους καὶ μεταγενεστέρους, πεποιθυμῖαν ἐνδομένως ὅτι σύν τῷ χρόνῳ ποτὲ τυγχάνουσι πάντοτε τῆς τιμῆς τῇ δρειλομένη οἱ ἀγαθοὶ καὶ μεγάλοι·»

Μεγάλη ὑπῆρχεν ἡ συγχίνησις κατὰ τὴν στιγμὴν τῶν ἀποκαλυπτηρῶν αἱ σημαῖαι προσέκλινον χωρετίζουσαν τὸν μέγιν ἀνδρα, αἱ μουσικαὶ ἀνέκρονον τὸν ἔθνικὸν ὕμνον καὶ τὰ τηλεόλαχα ἀπὸ τοῦ φρυρίου ἔθρονταν. Στέφανοι κατετέθησαν ἐπέ μέρους τῶν δήμων Ἀθηνῶν, Ναυπλίου, Κρανίων, Πατρῶν, τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ ἄλλων συλλόγων, τῆς οἰκογένειας Πιεράκου ελλ. Παρερύθησαν κατὰ τὴν τελετὴν οἱ αντιπρόσωποι τῶν δήμων Ἀθηνῶν, Ναυπλίου, Ζακύνθου, Κρανίων, Μεσολογγίου, Σύρου, Πατρῶν καὶ τῶν δήμων τοῦ νομοῦ Κερκύρας. Τὴν μεοπομβίαν παρετέθη ἐπίσημον γευμα. Τὴν ἑσπέραν ἐγένετο ἐν τῷ δημοτικῷ θεάτρῳ πανηγυρικὴ παράστασις τῆς «Γαλατείας» τοῦ Βεσιλιάδου ὑπὸ τοῦ θάυματος Φιλοδραματικῆς «Ἐταιρίας».

Περὶ τοῦ ἀγάλματος παρέβομεν φῶς τὰς ἔξης πληροφορίας· Τὸ ἀγαλμα ἔχει ὅψις 2,80 τοῦ μέτρου. Ἐπὶ τῆς βάσεως εἰναι ἐργαστημένα τὰ ἔξης: 1) «Ιω. Καποδιστριας, κυβερνήτης τῆς Ἐλλάδος.» 2) «Λεωνίδας Δρόσης ἔργου ἦρχος, Γεώργιος Ευάνθας ἐπὶ πέρας ἦγεν ἔτος αωπε». 3) «Τὸν περίδοξον πολείτην καὶ τῆς Ἐλλάδος μέγαν εὔεργέτην ἀνδρίαντον δε ἐγέρηρεν Ιωάννης Τουρλινὸς συμπροθυμησαμένου τοῦ Κερκυρίων δήμου τῇ φιλοτικῷ τοῦ μεγαλοδώρου ἀνδρὸς προαιρέσει», καταθεν δὲ τούτων πάντων κλάδον φοίνικος.

ΦΙΔΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

«Ἐν τῇ συλλογῇ τῶν παπύρων τοῦ ἀρχιδουκὸς Ράλνερ ἀνεκαλύφθη πολλοῦ λόγου ἄξιον κομμάτιον, περιέχον περικοπὰς Ευαγγελίου. Τὸ κομμάτιον τοῦτο, ἔχον μῆκος 12 τετραγωνικῶν υφεκταμέτρων, περιέχει περὶ τοὺς ἑκατὸν μόνον στίχους ἀλληνικοῦ κειμένου. Οἱ καθηγητὴς Bickell φρονεῖ διτού εὑρέθειν ἀπόσπασμα ἔχει μεγίστην σπουδαιότητα, ὡς συντελούν εἰς γνῶσιν ἀκριβεστέρων τῆς ἀρχαὶς χριστιανικῆς φιλολογίας. Τὸ κείμενον περιέχει τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ, οἰτινες ἀναφέρονται ἐν κερατίσιῳ ΚΣ' ἐδρφ. 30—34 τοῦ κατὰ Ματθίων Εὐαγγελίου καὶ ἐν κεφαλ. ΙΔ', ἔδαφ. 25—30 τοῦ κατὰ Μάρκου, ἀλλὰ μετὰ πολλῶν παρατείφεων ιδίων ἐλλείπει ἡ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς Εὐαγγελίοις τούτοις ἀναφερομένη προφητεία· «μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι με, προσάξω μᾶς εἰς τὴν Γαλιλαΐαν». Κατὰ τὴν γνῶμην τοῦ παλαιογράφου Βέσσελον ἡ γραφὴ εἶνε τῶν ἀρχῶν τοῦ τρίτου αἰώνος μ. Χ. Οἱ καθηγητὴς Bickell παραδέχεται διτού εὑρέθεν εἰνες ἀπόσπασμα παλαιοτάτου Εὐαγγελίου, ἐκ τῶν πρὸ τοῦ δρισμοῦ τῶν κανονικῶν Εὐαγγελίων ἐν χρήσει παρὰ τοῖς χριστιανοῖς, καὶ εἰκάζει διτού εἶνε παλαιότητος τῆς συλλογῆς τῶν λογίων τοῦ Ιησοῦ, ἢν κατὰ τὴν μαρτυρίαν Ιωάννου τοῦ Πρεσβύτερου ἔγραψεν ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθίων εἰς ἀρματικὴν γλώσσαν, καὶ διτού τὸ παλαιότατον οὖσα κείμενον τοῦ Εὐαγγελίου εὑρησίμενον ὡς ἡ πρώτη καὶ κυριωτάτη πηγὴ τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου.

— "Ο γνωστὸς Γερμανὸς φιλέλλην κ. Ἐγγελ ὡς ἀποστολῆν φίνεται τάξις ἔχουσα τὸν προσηλυτισμὸν φίλων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. «Τὸ περιγεῖσθαι ἐν Ἑλλάδι ἐξέλεξτο ὡς θέμα ἀναγνώσματος ἐν τῇ Ὀδοιπορικῇ Ἐταιρίᾳ τοῦ Βερολίνου, μετὰ πολλῆς δὲ πειθοῦς παρέστησε τὴν ἀπόλυτον ἀσφάλειαν, ἵνα ἀπολαύσουσιν οἱ ταξιδιῶται ἐν Ἑλλάδι, καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. «Διέτειμον, εἶπεν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν χώραν τῶν Ἑλλήνων, ὅδοιπορῶν ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς σελήνης ἥπερ τὰ ἔξημερώματα δὲ ἐκτάσεων ἑρήμων, διὰ δασῶν ἢ χειμάρρων. Οὐδὲμοῦ εὗρον ἀλλοι τὴν ἀγάπην, ἣν οὐδεμιὲς δὲ χωρὶς ἔλαθον ὅστις Ἐλλάδος δείγματα ἀνθρωπίνης ἀγαθότητος. Αὐτὸν τοῦτον ἀνώμαλογησαν μιᾶς φωνῆς καὶ πάντες οἱ ταξιδιῶται, οὓς συνήτησα, ἐν οἷς καὶ δύο Κυρίαι διατρέξασι ὀλόμονοι τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν ἀγρίαν Λακωνίαν. Ἀγγλῖδες τινὲς μὲν ἔθεβαίωσαν διτοι πειρήθησαν ἐν ἄκρῳ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς παντάχοις ἐγένονται δεκταὶ μετὰ προθυμίας καὶ φιλοφρούνης, δραστικῶς δὲ εἰκονίζουσαν τὰς ἐντυπώσεις τῶν προσέηκαν· «οἱ χωρικοὶ τῆς Πελοποννήσου εἶναι ὅλοι gentleman».

— Μετὰ μακράν νόσον ἐτελεύτησεν ἐν Ἱέρῃ ὑπερεθδομηκοντούτης δικαθηγῆτης Ἀδόλφος Σμίτ, διασμύδατος Ιστορικός, συγγράψας πλήν πολλῶν ἀλλοιν ἔργων διτοιον Ιστορίαν τῶν χρόνων τοῦ Περικλέους.

— 'Ἐν ὁρχῇ τοῦ μηδὸν τούτου ἀπέθανεν ἐν Παρίσιοις διπεσθάτας τῶν δραματικῶν συγγραφέων τῆς Εὐρόπης Ηεργύ Dupin. Γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1791, ἔγραψε περὶ τὰ διακόσια δράματα, κωμῳδίας, κωμῳδίας μελοδράματα κλπ. ὡς πετρίκοντα περίπου ἐν γραφείοις μετὰ τοῦ Σκρίβ.

— 'Ἐκηκοντούτης τὴν ἡλικιαν ἀπέθανεν ἐν Σεβρίνῳ τῆς Γερμανίας ὁ γυμναστάρχης τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ γυμνασίου Ἀδόλφος Μάριερ, διακεκριμένος φιλολόγος, οὐ τὰ ἀξιολογώτερα ἔργα εἶναι τὸ περὶ Ἀριστοτέλους καὶ τῆς τέλινης, τὸ περὶ τῶν Δημοσθενείων λόγων καὶ τὸ περὶ Στάζηπο.

— 'Ἡ βασιλόποιας Βεατρίχη, ἡ θυγάτηρ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Ἐρρίκου τῆς Βαττεμέρης ἐμελοποίησε τὸ ἀσμα τοῦ "Ἄνεις Τὸ χριτωμένον Μάη, ποὺ ἀνθίζουν τὰ λαζαδία". Ἡ μουσικὴ σύνθεσις αὕτη ἐξεδόθη ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν: "The Sunny Month of May".

— 'Ἐν ὅδι κατὰ τὸ ἔτος 1838 ἐξεδίδοντο ἐν τοῖς κράτεσι, τοῖς ἀποτελοῦσι τὸ σημερινὸν βασίλειον τῆς Ἰταλίας μόνον 185 ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα, νῦν ἐκδιδονται αὐτοῖς 1459 τοιαῦτα φύλλα. Σημειώτεον διτοι ὅ πληθυσμὸς τῆς Ἰταλίας τοῦ ηὔησης κατὰ 8 ἑκατομμύρια μόνον, ἀνεργόδεον τοῦ 1836 εἰς 22 ἑκατομμύρια κατοίκων, τῷ δὲ 1886 εἰς 30 ἑκατομμύριον. 'Ἐν τῶν νῦν ἐκδιδούμενων 1459 φύλλων, 445 εἶναι πολιτικά, 61 πολιτικά καὶ θρησκευτικά, 241 νομικά, οἰκονομολογικά καὶ διοικητικά, 151 γεωργικά καὶ βιομηχανικά, 90 φιλοσοφικά καὶ ἐπιστημονικά, 100 θρησκευτικά, 68 ιστορικά, 97 θεατρικά καὶ μουσικά κλπ. 'Ἐν τούτων 164 εἶναι εἰκονογραφημένα.

— 'Ἡ ἐν 16 ὁγκωδῶν τόμων 13η ἔκδοσις τοῦ ἔγκυκλοπαίδειον λεξικοῦ τοῦ Brockhaus, ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ φινινώρου τοῦ 1881, ἐπερταθών ἔρτι δημοσιευθέτος καὶ τοῦ τελευταίου τόμου. Διαφέρει δὲ καὶ ὑπέρει ποὺ οὐσίωδης καὶ στραματικῶς ἡ νέα αὐτὴ ἔκδοσις τῶν προτέρων τῶν τοῦ ἔτοκον καὶ τὴν ὑλήν. 'Ἡ πρὸ ταύτης 12η ἔκδοσις περιελάμβανε 30 χιλιάδας ἔρθρων, ἡ δὲ περιοντα 90 χιλιάδας! Ἄτε τὸ ἐπιστῆμα καὶ αἱ τέχναι αἱ ἐν τοῖς τελευταίοις μάλιστα χρόνοις ἀναπτυχθεῖσαι κατέλαθον νῦν ἐν αὐτῷ εὑρύτερον χρόνον. Τὰ Ιστορικά ἔρθρα συγενελθόνταν καὶ μέχρι τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας, ὅσον ἦτο δύνατόν. Σπουδάσων καὶ ἐπισταμένως ἐπηγκήθησαν καὶ διαρθρώθησαν αἱ σύγχρονοι βιογράφαι, ὡν αἱ πλεισται καὶ ἀνενεικόπηγμάς καὶ σημειώσεις αὐτῶν τῶν προσώπων. Σπουδαστάτης βελτίωσις εἶναι ἡ παρεμβολὴ πλειστῶν ἐντοληραφικῶν, φωτοτυπικῶν, λιθογραφικῶν, χρωμοτυπικῶν εἰκόνων, χαρτῶν καὶ πινάκων σχετικῶν πρὸς τὸ κείμενον, οῶν στερούνται αἱ πρότεραις ἐκδόσεις. "Οπως δὲ τὸ ἔγκυκλοπαίδειον τοῦτο λεξικὸν ἥ πληρες καὶ φθινὴ μέχρι τοῦ παρόντος, ἔρετο τὰ ἐκδίδεται κατὰ φυλλάδια ὃ συμπληρωματικὸς αὐτοῦ τόμος, ἵσος καὶ ὅρκον καὶ σχῆμα τοῦ ἔλλοις, δοτίς περατωθῆσται τῷ προσεγεῖτε φθινοπώρῳ. Τὸ μέγα καὶ χρησιμώτατον τοῦτο ἔργον ὄφειλόμενον εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν ἔξιοχωτάτων καὶ εἰδικῶν ἀνδρῶν τῆς τε ἐπιστήμης καὶ τέχνης καὶ διεισχθὲν μετὰ πάσης δυνατῆς ἀκριθεῖσας καὶ ἐπιστασίας καταλαμβάνει ἔξογον ἐν τῇ ἔγκυκλοπαίδειον γραμματείᾳ θέσιν. Μεταξὺ τῶν διαπρεπῶν αὐτοῦ

συνεργατῶν ἀναγράφεται ἐκ τῶν ἡμετέρων τὸ ὄνομα τοῦ κ. 'Αγγ. Βλάχου.

Πρὸς τὸν μετ' ὄλιγας ἡμέρας ἕορτάζοντα τὴν πεντηκοντατηρίδα τηρίδα τοῦ καθηγητικοῦ αὐτοῦ βίου γηραιὸν τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καθηγητὴν κ. 'Ιωάννην Σούτσον, γνωστὸν εἴναι διτοι ἡ Νομικὴ τοῦ πανεπιστημίου σχολὴ ἀπεράσπισεν εἰς ἓν. δειξεὶς τιμῆς νὰ δωρήσηται ἐκ μαρμάρου τὴν προτομήν του, ἥ καὶ ἔγλυψεν ὁ καλλιτέχνης κ. Βρούτος. 'Ἐκτὸς δύος τούτου, ἡ ἀκαδημαϊκὴ σύγλητος διὰ προσφωνήματος ἐπὶ μεμβράνης γεγραμμένου καὶ συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κωστᾶ διερμηνεύει τὴν ὄφειλομένην τιμὴν εἰς τὴν παρακαλεσμένην την γηραιότερην καθηγητοῦ διαδικασίαν, καὶ οἱ φοιτηταὶ, μετ' ἵσου μετέχοντες ἐνδιαστημένων τῆς πεντηκοντατηρίδος τοῦ σεβαστοῦ αὐτῶν διδασκάλου, θὰ δωρήσωνται αὐτῷ ὑδρογραφικὴν τοῦ πανεπιστημίου εἰκόνα, γραφομένην, τῇ ἐντολῇ αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ κ. Λάζαρα. Πρώτος ἐκ τῶν Ἐλλήνων καθηγητῶν διαστήσεις οὐσίας ἕορτάζει τὴν πεντηκοντατηρίδα τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ.

— 'Ἀπεστάλησαν τὰ προσκλητήρια ὑπὸ τῆς Πρωτανείας τοῦ Ἐθνικοῦ Πλανεπιστημοῦ εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ μετασχωσιν ἐπιστήμας τῆς ἐπὶ τὴν πεντηκοντατηρίδην τελεσθήσουμενης ἡρητῆς.

Κατὰ τὴν ἔορτὴν θέλουσιν ἀντιπροσωπευθῆ ἐπιστήμας καὶ πάντα τὰ γυμνάσια τοῦ Κράτους ὑπὸ τῶν γυμνασιαρχῶν αὐτῶν, ἔλαθον δὲ ἥδη παρὰ τῆς πρωτανείας τὰς δευτέρας προσκλήσεις.

— 'Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐθεομάδος ἔρετο ἐν τῷ Ὁδειρῷ ἡ διδασκαλία τοῦ κατὰ τὴν πεντηκοντατηρίδα διδαχθησομένου Σοφοκλείου δράματος. 'Η μετάρρωσις τοῦ κ. 'Αγγέλου Βλάχου, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀκροστημάτων αὐτῆς, εἶναι ἀρίστη. Μή ἀπομακρύθεις τοῦ πρωτοτύπου ὑδυνήθην ἡ ἀπόδεση τὰ θυματία σονήματα τοῦ "Οἰδίποδος Τυράννου" μετὰ γλωφύρωτος καὶ δυνάμεως. 'Επιτυχῆς κρίνεται ὁ σαχάντας καὶ ἡ μετάρρωσις τῶν χορικῶν, ἀτινα ἀπετέλουσν τὸ δυσχερέστερον μέρος τοῦ δράματος. Τὴν ὁδικὴν διδασκαλίαν τῶν χορικῶν, κατὰ τὴν μουσικὴν τοῦ Βέλλερμαν, ἀνέλαβεν ὁ ἀρχιμουσικός κ. Χαριδεμέργερ, ἔρετο αὐτῆς ἀπὸ τῆς προτελευτῆς τοῦ Τετάρτης. Τὸν χορὸν ἀποτελοῦσι νέοι: μουσικοί, μετὰ προθυμίας προσενεγκέντες εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ δράματος ἐπιτροπήν.

— 'Η γνωστὴ παρ' ήμεν 'Αγγέλης δεσποινίς 'Αγνὴ Σμίθ ἔκειτο νέον σύγραμμα πραγματευόμενον περὶ Κύπρου μετ' εἰκονογραφιῶν καὶ χάρτου τῆς νήσου. 'Η δὲ ἀνελεφὴ αὐτῆς κυρία Γέψων μετέφρασεν ἐμμέτρως εἰς τὴν ἀγγλικὴν τὴν 'Αλκήστεια' τοῦ Εύριποδού.

— 'Ο έν Πειραιεῖ συσταθεῖς γυμναστικὸς σύλλογος συνελθὼν ἐπεψήφισε τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ, ἔξειδεε δὲ καὶ ἐπερτόμενον ἀντιπρόδρομον τὸν κ. Π. Παπαναστασίου γυμναστάρχην καὶ ἀπεράσπισεν, δύως αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ ἀρχίσωσι ταχέως ἐν τῷ γυμναστηρίῳ τοῦ γυμνασίου. Προσεχός δύος θὰ ἀνεγερθῇ ὑπὸ τοῦ συλλόγου τέλεοιν γυμναστήριον ἐν τῷ κατὰ τὴν παραλίαν Τσίλιερ γηγεδώ, διπέρ δωρεάν προσήγενεται αὐτῷ δι πρόδρομος τοῦ συλλόγου.

— 'Τὸν τὸν τίτλον "Νῦν χοροῦ" δὲ ἐν Σμύρνῃ κ. Γ. Κ. Υπερβόλης ἔξιδωκεν ἔρτι διτοι νέον αὐτοῦ διηγημα, ὑπόθεσιν ἔχον ἀπλῆν μὲν ἀλλὰ συγκεντικήν, ἥ δη συγγραφέων διεξάγει: ἐντέχνως, μετὰ φυσικήτος πολλῆς καὶ ἀφελεῖς παρουσιάζοντα πρόσωπα τὰ πρόσωπα τῆς διηγήσεως καὶ ἐπιτυχῶς ἀπεικονίζων αὐτά. 'Ο κ. 'Υπερβόλης εἶνε γνωστός καὶ ἐν προγονούμενων ἀξιολόγων σύντοῦ ἔργων, ὡν τὰς ὑπόθεσεις αὐτῆς ἐκ τῆς Σμυρναῖκῆς κοινωνίας, τῆς διποίας εἰκόνα ζητεῖ νὰ παράσῃ διὰ τῶν προτόντων, τῆς γονίμου αὐτοῦ φωτασίας.

— 'Ἐν τῇ Εἰκονογραφαμένῃ Καταλωκικῇ 'Ἐφημερίδι τῆς Βρεκλαώντος γνωστὸς 'Ισπανὸς καθηγητής καὶ ἔλληνης τῆς κ. 'Αντώνιος Rubio y Lluch δημοσιεύει μετάφρασιν τῆς ἐν τῇ Ἐθδομάδῃ πρὸ καιροῦ δημοσιευθεῖσης ἀξιολόγου πραγματείας τοῦ νεαροῦ καὶ φιλοτύπου κ. Κ. Χριστομάνου. 'Περὶ τῶν Ναυαρρῶν ἐν 'Ελλάδι καὶ τοῦ Καταλωνικοῦ δουκάτου τῶν 'Αθηνῶν.' 'Ο κ. Χριστομάνος, κατοικεῖ νεώτερος ἔτι, εὐδοκίμως ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς μεσαιωνικῆς Ιστορίας τῶν 'Αθηνῶν δημοσιεύεις δὲ τοις τινας πραγματείας, εὐχάριστον δ' διτοι καὶ ἐργασίαι αὐτοῦ τυγχάνει τῆς δεούσης ἐκτιμήσεως μεταφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ διακεριμένου 'Ισπανοῦ λογίου.